

Dnes bych vám chtěla přiblížit vznik a práci Vlastenecko-dobročinné obce Baráčnické, neboli Baráčníků. Nejprve pár slov o jejich vzniku. První spolek baráčníků vznikl v Kolíně roku 1873. Baráčníci, kteří se scházeli v již zbořeném kolínském hostinci U Šleitrů zvaném Baráček, se starali o podporování vdov, sirotků, chudiny a tuto činnost spojovali s vlastenectvím.

V roce 1896 vzniká Veleobec českého baráčnictva v království Českém. Během dalších deseti let vznikají jednotlivé župy jako mezičlánek ústředí a jednotlivých obcí na venkově. První župa vznikla v Brandýse nad Labem schválením jejích regulí Zemským úřadem v Praze roku 1902. Tehdy se jmenovala I. župa Polabská. Obce baráčníků vznikly i ve Vídni a přes emigranty v Spojených státech amerických.

Jak jistě víte v Líbeznicích je Baráčník od roku 1934. Snažíme se udržet tradici a scházíme se každé druhé pondělí v měsíci od 18 hodin u dobrovolných hasičů Líbeznice. Každý rok pořádají Baráčníci masopust, výlet za památkou a návštěvu divadla. Baráčníci úzce spolupracují i s ostatními dobrovolnými spolky v Líbeznicích.

Dne 17.2.2024 se konalo v Líbeznicích Valné volební sezení, na kterém bylo zvoleno nové konšelstvo na další 4 roky.

Proto bych se chtěla dnes například zeptat nato „co je na světě nejkrásnější“?

Nejkrásnější na světě nejsou věci, ale chvíle, okamžiky a vteřiny. A ty nejkrásnější se člověku stávají, aniž by si to uvědomil. Snad s postupem času, když se ohlédneme zpět, si uvědomíme, jak vlastně žijeme a jaký má náš život smysl. Proč máme pocit, jako bychom měli celý život klapky na očích? Záleží na každém z nás, zda je bude nosit nebo je odloží a prožije svůj spokojený život ve štěstí.

Sama jsem si položila otázku, co je vlastně štěstí?

Existuje vůbec? Je to jedno slovo, ale každý člověk si vybaví něco jiného. Pro někoho je štěstí mít hodně peněz, pro někoho najít lásku, pro někoho je to rodina a přátelé a pro někoho jednoduše být zdravý. O zaručených receptech na štěstí v poslední době čteme tak často, až je to bez přehánění otravné. Štěstí se stalo jakýmsi zaklínadlem dnešního světa, jednoznačným smyslem života, k němuž se všichni upínáme: chceme být šťastní. Ale neměli bychom se nejdřív podívat do zrcadla a vyjasnit si sami v sobě, jakou formu štěstí hledáme a jestli si po svém štěstí nešlapeme. Pocit štěstí je vzácný, málokdo ho pozná a málokdo si ho umí vážit. Můžete mít spokojenou rodinu, peníze, zaměstnání, které Vás baví, a přesto se nemusíte cítit šťastni. Navíc bychom si měli uvědomit, že ne vždy se nám v životě bude pouze dařit. Je přeci normální, pokud neuspějeme u zkoušky nebo se nám v zaměstnání nedaří tak, jak jsme si představovali. To by nám však pocit našeho štěstí nemělo pokazit. Hledejme štěstí jinde, např. v každodenních drobných radostech a maličkostech. Ať už si pod slovem štěstí představíme cokoliv, nikdy nezapomeňme, že každý z nás má štěstí ve vlastních rukou a nespočívá na kráse a bohatství, ale je v každém z nás.

I neslavně slavní prodejci kapříků v českém fotbale z nesmrtelné jevištní inscenace Čtvrtnička a Lábusu „Ivánku, kamaráde, můžeš mluvit“ věděli, že musí jít tomu štěstíčku naproti. Tak pojďme taky a najdeme ho.

Na závěr bych se s Vámi chtěla podělit o výsledky mého malého průzkumu. Ptala jsem v práci, u nás v ulici a mezi příbuznými na 3 otázky:

1. Jestli oslovení vědí co je Vlastenecko-dobročinná obec baráčnická? - většinou mi bylo odpovězeno, že neví. Smutné. Pak mě překvapila odpověď: je to spolek spíš starších lidí (tím určitě dotyčný nemyslel nikoho z nás), který se snaží udržovat v obci staré zvyky – kroje, máje, masopusty, MDŽ atd.
2. Víte co je vlastenectví? Nejčastější odpověď byla: je to kladný postoj k zemi, ve které žijí, láska k zemi - vlasti, kde člověk žije, kde se narodil a není mu jedno, co se v jeho zemi děje
3. Co je podle vás štěstí? Prožívání hezkých okamžiků v životě nebo jak se zpívá: štěstí je krásná věc, ale prachy (*zdraví a lásku*) si za něj nekoupíš.

Udělejte si sami úsudek, jak na Vás tyto odpovědi působí.

Sylva Oliveriusová – vzdělavatelka OB